

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9207** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение от 18.08.2021 г., постановено по НАХД № 16429/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав е отменено наказателно постановление /НП/ №К-0053075/25.09.2020 г. на член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед №1011 от 14.11.2016 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] са наложени административни наказания 8 бр. имуществени санкции в размер на по 500 лв. всяка на основание Закона за защита на потребителите както следва:

1. На осн. чл. 204 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 2 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.
2. На осн. чл. 204 от ЗЗП за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 3 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.
3. На осн. чл. 204 от ЗЗП за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 4 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.
4. На осн. чл. 204 от ЗЗП за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 8 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.
5. На осн. чл. 204 от ЗЗП за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 9 от ЗЗП е наложена

имуществена санкция в размер на 500 лв.

6. На осн. чл. 204 от ЗЗП за нарушение на чл. 47, ал.1, т. 12 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

7. На осн. чл. 225в от ЗЗП за нарушение на чл. 181н, ал. 2 във вр. ал.1 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

На осн. чл. 225в от ЗЗП за нарушение на чл. 181н, ал. 4 във вр. ал.1 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от КЗП, чрез адв. П. К., в която се изразява становище за допуснати нарушения на материални и процесуалния закон. Касаторът твърди, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вменените нарушения са безспорно доказани. Моли съда за отмяна на оспореното решение и потвърждение на процесното НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът – КЗП се представлява от адв. К., която поддържа жалбата.

Ответникът – [фирма] в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат доводи за неоснователност на касационната жалба и моли за потвърждение на въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че във връзка с постъпил сигнал в КЗП била извършена проверка на интернет страницата с електронен адрес www.zedo-fashion.ciom, като била отворена с

браузър Chrome и се установило, че през нея потребителите могат да закупят стоки чрез сключване на договор за продажба от разстояние.

На началната страница били публикувани секции: „За нас”, „Условия”, „Контакт”, „Количка” и „Вход”, както и информация относно стоки и техните характеристики, и съответните цени. Най-долу на началната страница били посочени срокът и условията за доставка на стоките. Съдържанието на сайта било свалено на хартиен носител.

По време на проверката се установило, че преди потребителят да бъде обвързан с договор от разстояние или предложение за сключване на такъв, търговецът не му е предоставил информация по ясен и разбираем начин относно: името/наименованието на търговеца, седалището и адреса на управление, както и телефонния му номер, адресът и мястото, където търговецът осъществява стопанската си дейност. Търговецът не бил предоставил на потребителя стандартния формуляр за упражняване на правото на отказ, съгласно приложение №6, обстоятелството, че потребителят трябва да поеме разходите за връщане на стоките, в случай на упражняване на правото на отказ. Липсвало напомняне относно наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба, информация относно органите за алтернативно решаване на спорове, в чиито обхват на дейност попада, и за органите за А., към които са поели ангажимент да участват или са длъжни да използват. Търговецът не бил поставил електронна връзка към платформата за решаване на спорове.

Направена била контролна поръчка на артикул „Дамска гривна 100“ на цена от 27 лв., избрана на случаен принцип, която била успешно финализирана и потвърдена от търговеца посредством съобщение на екран в сайта, с което се оказало, че сайтът предоставя на потребителите възможност за закупуване на стока чрез сключване на договор за продажба от разстояние.

Съставен е АУАН и въз основа на него е издадено обжалваното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че при издаване на НП е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото не били посочени обстоятелствата, при които са извършени нарушенията.

Решението на районния съд е правилно.

Настоящия касационен състав изцяло споделя извода на първоинстанционния съд, че съдържанието на акта за установяване на административно нарушение не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. По аргумент от посочената разпоредба, описанието на нарушението е задължителен реквизит на АУАН и следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. Разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на акта за установяване на административно нарушение, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. В съответствие и при правилно приложение на закона Софийски районен съд е приел че липсва изискуемото се ясно, точно и конкретно формулиране и конкретизация на административното обвинение от фактическа и правна страна. Наличието на всички законово изискуеми реквизити по чл. 42, т. 4 от ЗАНН е въпрос на формална законосъобразност на АУАН. Правоприлагането по принцип, и в частност административнонаказателното такова, не може да почива на предположения. Административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки,

водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод неправомерно поведение на определено лице. Именно с оглед този характер на административните наказания законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност. В този смисъл всяко формално нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, опорочава АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление и е основание за неговата отмяна. Непрецизната формулировка и непосочването на всички релевантни факти и обстоятелства за наличието на съставомерните елементи на деянието, има за последица фактическа необоснованост на повдигнатото на [фирма] административно обвинение.

Ето защо правилно допуснатото от административнонаказващия орган нарушение е квалифицирано от първоинстанционния съд като съществено такова, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя, реализиращо се в рамките на фактически и юридически формулираното съдържание на АУАН. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържанието на АУАН и НП. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност.

Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

На основание на изложеното съдът приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.08.2021 г., постановено по НАХД № 16429/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.